DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 30sten SEPTEMBER, 1826. N. 39

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Wedewe Wm Lee

Fiscaal's Kantour, den 29sten September 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 22 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM HK GORSIRA. Tweede Klerk.

Uit the London Morning Chronicle *van den 1sten July.*

Onze lezers zullen opgemerkt hebben dat er sedert eenen geruimen tyd tusschen het gouvernement der Nederlanden en dat van Oostenryk eene ernstige diplomatieke correspondentie gaande was wegens de vaart op den Rhyn, welke in het *Journal de Frankfort* verschenen is, en waarvan wy eenige aanhalingen gedaan hebben. De volgende brief, komende van eene bron, welke de volkomenste aandacht waardig is, plaats de zaak in een geheel ander licht, dan dat, waarin men dezelve in het algemeen alhier beschouwd heeft. De schryver beweert dat het Nederlandsche gouvernement zeer gewillig is, aan alles wat redelyk is toetegeven; maar verwacht ook, dat zoo de vaart naar de zee vry moest zyn, voor zoo verre Nederland betreft, dat zulks niet door andere staten moest verhinderd worden; namelyk: dat de vaartuigen voortaan niet aangehouden moeten worden te Mentsz en Keulen noch ook in Nederland. Naar ons inzien behoort eene bevaarbare rivier te behooren aan alle staten welke aan hare oevers grenzen; dus schynt het aan ons niet redelyk te zyn waarom aan de Nederlanders verboden is de rivier hooger op te klimmen even zoo als aan de Zwitzers, Franschen en Duitschers verboden is, dezelve nedertedalen.

Gelukkiglyk zyn de Nederlanders niet door groote woorden en hooge pretentien afteschrikken; en het is daarom waarschynelyk, dat zy vast zullen staan, op het afmaken dezer zaak, onder voldoende en liberale grondbeginzelen.

Aan den Uitgever van de Morning Chronicle

"Myn Heer!—In een uwer eerste nummers van deze maand, hebt gy kortelyks aangehaald eene diplomatieke korrespondentie, bestaande tusschen de hoven van Oostenryk en de Nederlanden wegens de vaart op den Rhyn. Daar ik sedert dien tyd de beide notas, die van den Oostenrykschen minister en van den minister van Nederland, welke gestaan hebben in het *Journal de Frankfort*, gelezen heb, zoo kan ik niet dan met leedwezen opmerken, dat een aandrang van zaken, welke het publiek onmiddelyker aanbelangt, U verhinderd had, uwe lezers een volledig en onpartydig overzigt te geven, van het gene zich, in die belangryke staatspapieren ontwikkelt.

"By het lezen van deze twee dokumenten, zal de beoefenaar van de internationale wet, voorzeker moeten opmerken, twee verschillende wyzen waarin de herstelling der onafhankelykheid van Nederland in 1813 en de opvolgende vorming van het koningryk der Nederlanden, kan beschouwd worden. De Oostenryksche onderhandelaar vermeent te zien in die gebeurtenissen niets anders dan de uitwerkingen des verhevenen wil van de verbondene mogenheden; terwyl aan de andere kant de Nederlandsche ministers, voor buitenlandsche zaken groot gewigt hecht aan andere oorzaken:—zulke als de lang bestaande betrekking tusschen zyne landgenooten en het huis van Oranje, hunne tydige omwenteling tegen de Fransche gezaghebbenden na den slag van Leipsig, de wedergeboorte *ex jure port liminu*, der regten van souvereiniteit, welke nimmer, in der daad vervallen zyn, &c.—Men zou byna kunnen zeggen, dat in dit geval, het hof van Weenen, minder eerbied getoond had aan het stelsel van legitimiteit dan de koning der Nederlanden, die bewyzen gegeven heeft, dat de titels van het gouvernement hetwelke hy bovenal op prys stelt, die zyn, welke afkomstig zyn van het vertrouwen en de vrye keuze van een vry volk.

"Ten opzigte van het oorspronkelyke punt in discussie, schynt het dat de geheele afdoening tegenwoordig, voor het grootste gedeelte, afhangt van eene questie van vorm, aangezien het Nederlandsche gouvernement niet volstrekt weigert, om deszelfs verbod intetrekken en de geregtigheden voor zoo verre dezelve den Rhyn betreffen te verminderen; maar ter gelyker tyd eischt het dat dezelfde maatregels moest genomen worden, door de tegenparty ten aanzien der vaart te Mentsz en Keulen; terwyl aan den anderen kant, de Oostenryksche nota, de verpligting aan de zyde van de Nederlanden, herhaalde malen aanhaalt, als zuiver en eenvoudig, en voortspruitende van de strikte bepalingen in de traktaten van Parys en Weenen.

"Waarin het gemelde verbod en de vervoergeregtigheden welke thans door de Nederlanden afgevorderd worden bestaan, kan ik niet, voor het tegenwoordige, uit gebrek aan een Nederlandsch Tarief, met zekerheid bepalen; maar in de nota van den Nederlandschen minister wordt vertrouwelyk gemeld, dat het verbod niet zakelyk betreft cenig der uitgebreidste of courante artikels van den handel; en dat steeds sedert 1822, de vervoer geregtigheden niet boven één pro cent geloopen zyn. Zekerlyk dan, wanneer dit het geval is, zyn er meer vergrootting dan waarheid geweest, in de uitdrukkingen welke eenige uwer tydgenooten behaagd hebben te voeren, en voortestellen den geest van de oude Hollandsche Monopolie, als wacht houdende aan den mond dier edele rivier, om Duitschland van den handel met de wereld aftescheiden.

"Naardien het eene daadzaak is, dat de handel van de verschillende takken van den Rhyn, gedurende de laatste jaren geregeld toegenomen is, zoo ben ik van gevoelen dat de partyen genoegzame redenen hebben, om de onderhandeling geheel aftemaken, met meer bedaardheid en verdraagzaamheid, dan, ik vrees, tot hiertoe het geval geweest is.

"*Een Onpartydige Opmerker.*

"Londen, 29sten Juny 1826."

Uit el Tribuno *van Maracaybo van den 10den September.*

De Vice President der Republiek van Colombia, belast met de uitvoerende magt aan het volk.

Colombianen!—De majesteit der wet is geschonden. Het werk uwer keuze, de vrucht uwer opofferingen, welke de zegeningen van de geheele beschaafde wereld verdiend heeft en waarin de vleyendste vooruitzigten van uwe welvaart gegrondvest zyn, wordt thans met verrietiging gedreigd. Eene, door de vrees voor de wetten veroorzaakte omwenteling, heeft de municipaliteit van Valencia het verschrikkelyk besluit doen nemen, om de gevolgen, der door den Senaat tegen den opperbevelhebber Jose Antonio Paez aangenomene aanklagte, welke door de kamer der vertegenwoordigers is doorgegaan, ingevolge der beschuldiging van de plaatselyke gezaghebbenden van Caracas, opteschorten. Door ongehoorzaamheid aan de bevelen van den Senaat en der uitvoerende magt te betoonen, heeft men het konstitutionele stelsel en de eendragt der Republiek in deszelver grondvestingen aangetast.

Volkeren van Colombia!—Van het oogenblik af dat de beschuldiging van generaal Paez doorgegaan is, heeft de wet my de verpligting opgelegd, om die te handhaven. De generaal Paez heeft zich tegen de konstitutie verzet en aan zyn onwettig gezag, het departement van Venezuela onderworpen; in dit geval weet ik wat myn pligt is; en gy zult uwe pligten ook wel kennen. Het betaamt ons in alle gevallen het stelsel, hetwelke in 1819 is afgekondigd, in 1821 geratificeerd en naderhand door herhaalde vrywillige en plegtige akten van al de natie is bevestigd geworden, te handhaven. Ik heb genoegzaam vermogen om uwe hoop te vervullen en myne plegtige eeden, welke my aan Colombia verbinden te volbrengen. De konstitutie zal myne wegwyster en de nationale gevoelens zullen myne kracht zyn. Ik zal ten allen tyde de verdediger zyn der Republiekeinsche grondbeginzelen, tegen de monarchiale denkbeelden der muitelingen, hoe groot ook hun getal moge zyn; tegen hervormingen van anderen aard, zal ik de verdediger der konstitutie zyn, tot dat de vrye wil van de natie my een ander gedrag aanwyst* Personelyke beschuldigingen noch belasteringen zullen my niet tegenhouden.

Colombianen!—In de laatste beproeving, waaraan de voorzienigheid my heeft willen onderwerpen, in het zware en moeyelyke tydstip van myn bestuur, zal ik my even eens toewyden aan het volbrengen myner pligten en het bevorderen van uw welzyn, gelyk ik tot hiertoe in alle voorkomende gelegenheden getracht heb aantetonen. Daar ik my voorgenomen heb, om geene opofferingen te ontzien voor de zekerheid van Colombia, voor de konstitutie en voor de wetten, zal niets instaat zyn derzelver behoud te beletten; en wanneer het noodzakelyk ware, om zelfs den roemvollen en onwaardeerbaren naam van Colombia aftestaan, zoo ben ik bereid om dit te doen, wanneer zulks kan strekken ter bevestiging van uw geluk, ter bevordering des vredes en ter staving van uwe ware gelukzaligheid.

Magistraten, Militairen en Burgers van Colombia!—De zaak welke gy te verdedigen hebt, is niet van my, noch van eenig byzonder mensch. De konstitutie, de wetten en de bevelen van de gezaghebbenden welke gy bekrachtigd hebt, zyn allen uw werk. Dezelven te laten schenden, is eveneens als met uwe handen te vernielen, hetgene gy gedurende 16 jaren gewrocht hebt. Zyt indachtig uwer eeden. De wereld aanschouwt U; de geschiedenis wacht U af; en de nakomelingen zyn uwe regters.

Paleis van Bogota, den 6den July 1826—16.

FRANCISCO DE P. SANTANDER.

Voor Z. E. de Vice President belast met het gouvernement der Republiek.

De secretaris van den staat en van het departement voor de binnenlandsche zaken,
J. M. RESTREPO.

---

* Maracaybo heeft zulks reeds gedaan.

DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat op een rekwest door Albert Berch aan Gouverneur en Raden voormeld ingeleverd, inhoudende verzoek dat de resolutie van den voormaligen Directeur en Raden dezes eilands dd. 27sten September 1796, waarbÿ hÿ onder Curatele gesteld was, moge ingetrokken en hÿ van die Curatele ontslagen worden, en na dat het Collegie van de Wees-onbeheerde-en-desolate boedel-kamer als mede, doch eenige overgebleven Curator van den genoemden Albert Berch, mitsgaders deszelfs naaste bloedverwanten daarop gehoord zÿn, de voornoemde Albert Berch bÿ dezes Raads deswege genomen besluit van den 19den September dezes jaars 1826, ontslagen is geworden van de Curatele waaronder hÿ volgens de hiervorengemelde resolutie van Directeur en Raden dezes eilands dd. 27sten September 1796 gesteld en tot nog geweest is.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 19den September 1826, het dertiende Jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelven,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 22sten der gemelde maand.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Den 26sten September 1826.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur dezer Eilanden heeft den Heer J. B Forbes benoemd tot Districtmeester van het 1ste District der Oost Divisie dezes Eilands, in de plaats van den Heer Jan Schotborgh cz. dewelke op deszelfs verzoek ontslagen is.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 27sten September 1826.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht, Gouverneur dezer eilanden kennis bekomen hebbende, om daaromtrent onderzoek te doen, dat van wege de commercie by het Ministerie voor de Marine en Kolonien klagten ingekomen zyn, dat er alhier voor de brieven die met s'Ryks Pakketten herwaarts verzonden worden hoogere porten worden geheven dan in het Moederland voor de brieven dewelke van hier worden medegegeven, zoo zelfs dat voor eenen brief waarvoor in het Moederland *f*1, 20 betaald wordt, alhier \$2 of vier Nederlandsche Guldens zoude zyn betaald geworden; zoo noodigt de Heer Gouverneur voormeld al de genen die dergelyke hoogere brieven porten mogten hebben betaald, om inlichting en opheldering dienaangaande aan Zyne Excellentie te komen geven, ten einde alzoo in staat gesteld te worden te onderzoeken wat daartoe aanleiding kan gegeven hebben.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 29sten September 1826.

BEKENDMAKING.

DE Executricen en Executeuren in den Boedel van wyle Vrouwe A. S URDAAL in leven laatst Wedowe van den Weled Heer J. B. BERCH, zullen op Maandag den 9den der aanstaande maand October, ten huize van de overledene op het plein aan den hoek van de Breede Straat in de Willemstad des voormiddags te tien ure, by Publieke Opveiling verkoopen de onroerende goederen, Slaven, Zilverwerk, Huisraad enz. tot den voormelden Boedel behoorende.

HUWELYKS BEKENDMAKING.

HEDEN zyn de geboden aangeteekend van ANTHONY MADURO en MARIA MARGARITHA SPECHT. Zy verzoeken mits deze aan al hunne Bloedverwanten, Vrienden en Bekenden hiervan kennis te nemen, en maken hun allen bekend dat zy voornemens zyn op den 11den October aanstaande hun huwelyk te laten voltrekken; en bevelen zich aan in hunne geëerde vriendschap.

Curaçao den 29sten September 1826.

Lÿst der sedert den 22sten tot den 29sten dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

J B van Hall	Desola
Inis Hansen	M Cardozo
J A Delima	J A Salazar
J Hillyer	J C Meyer
M Clas	F Yturbo

Curaçao den 29sten September 1826.

A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

22 Jantje Resistencia, Soris, Puerto Cabello
26. brik Agenoria, Mc Foy, Providence
golet Sara Maria, Bowig, Paraguana
27. boot St. Barbara, (a) Diana, Ramones, St. Jans Baai
28. golet Dos Amigos, Gonzales, Coro
—— Generaal Sucre, Arbelo P. Cabello

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

23. golet Ov. von Scholten, Reed, St. Thomas
27. —— Maria, Sillé, Zee
28. bark Peter, George, St. Jago de Cuba
Jantje Resistencia, Soris, Puerto Cabello
golet Del Carmen, Ricardo, Coro
—— Amelia, Lopez, Paraguana
29. —— Cathalina, Lazaro, Cuba

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 1sten October ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. G. B. Bosch.

Op laatstleden Woensdag avond kwam binnen deze haven, van de Havanna, Z. M's. korvet de Pallas, gekommandeerd door den kapitein luitenant H. van de Velde.

De Pallas kwam op den 28sten Augustus te Havanna aan. Op dien morgen vertrok op eenen kruistogt, het Spaansche eskader onder het bevel van kommodore Laborde, bestaande uit het linie schip Guerrero, van 74 stukken geschut, de fregatten Iberia 60, en la Perla 44, de brik la Brillanta Africana 20, en twee schoeners; en des namiddags de fregatten Lealtad 60, Sabine 44, en Casilda 44. Het fregat Arethusa 44, en de brik Herkules 20, bleven in de haven.

Gedurende de reis had de Pallas vele zieken aan boord en verloor 21 man. Bÿ hare aankomst alhier, werden er nog 17 man naar het hospitaal gezonden, welke echter grootendeels uit reconvalescenten bestonden.

Daags na de aankomst van de Pallas te Havanna, arriveerde aldaar het Nederlandsche brik schip de Havanna Pakket, kapitein Visser, van Amsterdam, in 52 dagen overtogt.

Z. M.'s brik de Valk, gekommandeerd door den kapitein luitenant Van Es, kwam op Donderdag ll. van La Guayra alhier aan.

Sedert onze laatste hebben wÿ van onzen korrespondent te Puerto Cabello, eenige nieuwspapieren benevens het afschrift van twee proklamatien ontvangen, welke onze lezers in dit nummer zullen geplaatst vinden.

In de proklamatie van den 17den dezer, welke te Valencia en naderhand te Puerto Cabello is afgekondigd geworden, lezen wÿ, dat zeker Doctor Juan Martinez afgevaardigd is geworden, naar Z. E. den civilen en militairen opperbevelhebber van Venezuela, om hem kennis te geven wegens en geluk te wenschen met de behaalde overwinning der zaak van de hervorming van Venezuela.

Thans is het geheele oostelÿke gedeelte van Venezuela aan de zaak van generaal Paez onderworpen. Cumana, Barcelona en Margarita hebben Z. E. den generaal Paez, als civile en militaire opperbevelhebber erkend; de binnenlanden van Cumana zÿn door generaal Arismendi bezet; de hoofdstad van deze provintie is met geweld door kolonel Montes ingenomen; generaal Monagas bezet de provintie van Barcelona; en generaal Guevarra het eiland Margarita. Generaal Bermudez gebragt zÿnde tot eenen staat van onvermogen en ziende zich van meest al zÿn volk verlaten, bevindt zich thans in Barcelona, alwaar hÿ gelegenheid zoekt, om met de schoener Telegraaf, welke bÿ tot dat einde uitgerust heeft, te vlugten.

Manifest van de uitvoerende magt van Colombia, geaddresseerd aan de Republiek en de Wereld, over de gebeurtenissen in Venezuela, sedert den 30sten April dezes jaars.

(*Vervolg van onze laatste.*)

De zorgen van de uitvoerende magt, kunnen niet slechts aangemerkt worden als daden van geregtigheid: de generaals, die zich onderscheiden hebben in den oorlog voor de onafhankelÿkheid, hebben niet alleen verkregen, hetgene waartoe zÿ door de wet geregtigd waren, zÿ hebben niet alleen de eervolle beloning ontvangen, Colombia en hare groote daden waardig, maar het gouvernement is altÿd bereid geweest, om tot hun bÿzonder welzÿn alles bÿtedragen; het heeft aan hun belangrÿke eigendommen gegeven en alle veranderingen door ruiling als anderzints, naar mate hun belang gevorderd heeft, toegestaan. In deze bÿzonderheid heeft de generaal Paez de voorkeur gehad; het gouvernement zÿne diensten willende beloonen, heeft geene gelegenheid laten voorbÿgaan, om zÿne wenschen te vervullen, en hem met de hoogste posten te vertrouwen, derwÿze heeft deze hoogst misdadige generaal zich nog schuldig gemaakt aan ondankbaarheid jegens het gouvernement.

In den tÿd van hoog gebrek, waarin men naauwelÿks middelen kon verzinnen, om in de dringendste behoeften van den staat te voorzien, heeft het gouvernement deszelfs aandacht gevestigd op de crediteuren in Venezuela; en tot het afbetalen van een groot gedeelte van deze en andere schulden heeft het gouvernement eene geldleening van twintig millioenen pattienjes in Engeland verhandeld. Ten andere telt Venezuela zich onder de drie departementen, hetwelke deszelfs aandeel van een millioen pattienjes ontvangen heeft welke door het Kongres was bestemd om in de behoeften van den landbouw te voorzien; Venezuela heeft door deszelfs zware land en zeemagt het grootste gedeelte van die geldleening verteerd; Venezuela is een departement uit welks schatkist, niet de minste som genomen is, ten behoeve van andere provintien, schoon het zich kan rekenen onder die te behooren, welke de overvloedigste en bepaaldste bronnen van de publieke inkomsten hebben; en, eindelÿk, is Venezuela een dier departementen, hetwelke de meeste hulp ontvangen heeft in geldmiddelen van Cundinamarca, tot onderhoud van deszelfs garnisoen. Dus hieromtrent heeft het geene reden te klagen; om dat de geldmiddelen der Republiek, welke ter beschikking van de uitvoerende magt zÿn, niet anders kunnen beschouwd worden, dan middelen der departementen welke de Republiek uitmaken, en Venezuela schoon het meeste kunnende voortbrengen, heeft nogtans van dat gedeelte hetwelke men van andere bespaard heeft moeten genieten.

Het gedeelte des legers van de Republiek hetwelke bestemd is ter verdediging van Venezuela is met de grootste consideratie behandeld geworden. De krachtigste en uitgebreidste bevelen zÿn gegeven voor deszelfs onderhoud, kleeding uitrusting, betaling en organisatie; en wanneer het gouvernement ten dezen opzigte iets te vreezen had, zal zulks den hierin bestaan: dat het zich met te veel kleine aangelegenheden bemoeid heeft welke deszelfs hoog bestuur niet aangaan. Het heeft niet alleen de bevordering der officieren bespoedigd, maar voorziende de overgave van Puerto Cabello heeft het generaal Paez geauthoriseerd, om wanneer die plaats mogt overgaan, die bevorderingen te doen en zoodanige premien uittedeelen, als hÿ billyk mogt oordeelen. Generaal Paez heeft van deze authorisatie gebruik gemaakt en de uitvoerende magt heeft niet gearseld hem hierin te vertrouwen en de door hem gedane bevorderingen en beloningen te bekrachtigen. Hetzelfde gedrag is gehouden geworden jegens den genen die zich in de Lagunen van Maracaybo onderscheiden hebben.

Zonder de andere departementen van de Republiek te kort gedaan te hebben heeft de uitvoerende magt Venezuela in de hoogste consideratien gehouden, wetende dat het eerste belang van Colombia is, de instellingen hoog te waardeeren, door dezelven naauwkeurig en onveranderlÿk te handhaven.

Dit alles gevoegd bÿ de laatste oproerige gebeurtenissen te Venezuela, geeft het gouvernement aanleiding te gelooven, dat de volken van het departement van Venezuela, niet waren, noch zÿn ontevreden met het konstitutionele stelsel noch met de administratie; dat zÿ op goed vertrouwen noch vrÿwillig de insurrectie zullen goedkeuren, welke men hun ten laste legt; en dat wanneer zÿ op genoegzame bescherming tegen de oproerige factie, welke hen belastert, kunnen rekenen, zÿ niet aarzelen zullen hunne verkleefdheid aan de grond

wetten en aan het gouvernement der Republiek te betoonen.

De uitvoerende magt heeft altyd heimelyk gevreesd dat al hare pogingen en de medewerking van de ware vaderlanders, eens zouden bezwyken tegen de ondernemingen der vyanden van de konstitutie en der kwaadgezinden die den vrede haten. De municipaliteit van het vaderland van Bolivar ondervond het gebruik der vryheid, verhief hare stem tegen de konstitutie van den staat, en weldra verklaarde zich voornamelyk aldaar, eene party tegen het stelsel hetwelke de natie aangenomen heeft. Dezelfde waarborgen welke door onze instellingen waren toegestaan, hebben als verdedigings punten gediend, aan de genen die onze konstitutien verworpen hebben, om zeker te zyn in hunne aanvallen; en de drukpers, welke had moeten dienen, om de gevoelens van broederschap, order en standvastigheid dieper in de gemoederen van het volk te prenten, is veranderd geworden in een vernielend wapen, om alles, welke regt had op de liefde en eerbied van de natie, te bestryden.

De wetten zyn betwist geworden, niet met die moderatie en nadruk der reden welke hare hervorming en de algemeene verlichting in de zaken betreffende het algemeene welzyn, kon betogen, maar met bitterheid, spruitende uit kwaadwilligheid en met een verachtelyk kritiek, welke alle minachting verdient. Het achtbare ligchaam der vertegenwoordigers van de natie is aang vallen geworden met hatelyke bitsheid. De uitvoerende magt ziet zich schandelyk verguisd, hare handelingen kwaadaardig uitgelegd, by alle gelegenheden gelasterd en zelfs afzonderlyk en persoonlyk beledigd.

De lasteraars van het gouvernement kunnen zelven getuigen, hoedanig deszelfs gedrag geweest is, jegens zoodanige vyanden; en welk gebruik hetzelve gemaakt heeft van deszelfs buitengewone magt in verschillende omstandigheden tegen rust verstoorders Zy hadden altyd de vryheid om te schryven, zy hebben altyd betuigd veilig te zyn, en hebben nimmer reden gehad om het gezag of den invloed van het gouvernement te vreezen. Niettegenstaand t alles, is het kwaad zoo verergerd, dat men het noodzakelyk vond om de aandacht van het Kongres hierop te vestigen.

Menigvuldige gebeurtenissen welke telken reize onrustiger werden, gaven reeds genoegzame redenen om eene maatschappelyke ontbinding te voorspellen, welke vroeg of laat moest plaats grypen, zoo dat de uitvoerende magt pligtmatig geoordeeld had zich door den secretaris van den oorlog tot de opperbevelhebbers van Venezuela, van Zulia en van het tegenwoordige departement van Maturin, in February 1824 te vervoegen, hen het noodlottige voorgevoel, hetwelke men gevormd had wegens de eensgezindheid en rust der Republiek onder het oog te brengen, hun verklarende dat derzelver grondvestingen langzamerhand ondermynd worden, en eindelyk zoodanige bevelen hieromtrent gegeven had, welke raadzaam geoordeeld werden tot onderhoud van de konstitutie, waarvan de uitvoering nadrukkelyk aan hen werd aanbevolen. De antwoorden hierop waren zeer voldoende byzonderlyk dat van den generaal Paez, die aanbood alles naar te komen welke kon strekken ter voorkoming van dit onheil en "zorgen zou dat het garnisoen van Caracas zal bestaan uit troepen en bevelhebbers, welke het meeste vertrouwen verdienen en verkleefd zyn aan de konstitutionele order en der eensgezindheid, welke hoofdzakelyk de magt en de welvaart van de Republiek, welke wy ten koste van zoo vele opofferingen gevestigd hebben, uitmaakt.

(*Het vervolg hierna.*)

We have received the following publications from our correspondent at Puerto Cabello, which will give our readers, an exact view of the state of things in Venezuela.

In the proclamation of the 13th inst. the arrival of H. E. the President, at Bogota, is stated as a fact; but we must fix the attention of our readers to an article extracted from *El Constitucional* of Bogota of the 10th of August, wherein the rumours of the arrival of H. E. the Liberator is announced to be false.

FROM EL COLOMBIANO OF THE 13TH SEPTEMBER 1826.

General Marino, Second Military Chief of Venezuela.

Soldiers: Your wishes will soon be accomplished.—His Excellency the President Liberator touched by the clamours of his countrymen, hastens himself to fill the office of mediator, to which he is invited as well by H. E. the civil and military chief of Venezuela as by the municipalities and the people.

The arrival of H. E. at Bogota is asserted as a fact—we doubt not but H. E. will accelerate his march towards this capital, where thro' his powerful influence he will obtain the reform we solicit.

Soldiers: This happy event shall be the reward due to our exertions for the preservation of public tranquility and order, during the struggle of passions—the guarantees offered since the first outset by the civil and military chief and by the municipalities, awaiting the decision of H. E. the President Liberator, have been sacredly maintained and to the world at large an instance has been presented, of unprecedented moderation even in the most critical circumstances.

As regards myself, whose task it has been to maintain that moderation and preserve unimpaired the administration of the department, during the absence of H. E. general Paez, I presume to hope that I have faithfully fulfilled that sacred duty, and I shall value as the happiest moment of my life, that, of giving over the command either to H. E. the President Liberator, the mediator whom we so anxiously expect—or to our worthy civil and military chief.

Soldiers: Pursue that line of conduct which procures you that confidence of the nation and of the chief, amply due to your obedience and discipline.

Head Quarters Caracas, the 10th September 1826.—16.

SANTIAGO MARIÑO.

Proclamation issued at Valencia and repeated at Puerto Cabello.

Inhabitants of Venezuela—Rejoice: the cause of the reforms has triumphed and Venezuela shall always be the bulwark of liberty.

The East in its full extent forms at present a branch of Venezuela—the country is now secured and beyond the reach of the machinations of the enemies of liberal institutions.

Cumana, Barcelona and Margarita have joined our cause and proclaim H. E. general Paez as civil and military chief.

The interior of Cumana is occupied by general Arismendi—the capital of which province has been taken by force by colonel Montes—general Monagas occupies the province of Barcelona—and general Guevarra the island of Margarita.

General Bermudez reduced to a state of impotence, seeks refuge in the ruins of Barcelona awaiting the opportunity of escaping in the schooner Telegraph, which he had prepared for the purpose.

This gratifying intelligence was received through Dr. Juan Martinez and formed the object of his mission to H. E. the civil and military chief of all Venezuela, who thro' the same channel received the congratulations of the intendant on that great event, by a letter of the 16th instant.

Fellow Citizens—Reason overpowers force—your welfare and your wished are secured.

Long live the cause of Liberty—Long live the civil and military chief of Venezuela—Long live Valencia.

Valencia, 17th September 1826.—16.

By command of H. E. the civil and military chief of Venezuela,

JOSE NUÑEZ DE CACERES.
General Secretary.

On the 2d of June last, the Colombian flag was hoisted on board a fine frigate of 62 guns, lying in the port of Carthagena. She has been named the Cundinamarca; she is constructed on the same principle with the frigate Colombia, and has been attached to the squadron now at anchor in the port above mentioned.—*Gaceta de Colombia.*

The reports of the speedy arrival of general Bolivar, which were current last week, we regret to state are unfounded. They are said to have originated with an officer who some months ago left Peru, and had been ordered here to be tried by a court martial for some breach of duty. He is now under arrest, and an enquiry will shortly be instituted into his conduct, to ascertain his reasons for spreading this false intelligence, which has, besides occasioning very considerable expence to the country, been a source of keen disappointment to the population of this city and its environs, who had shown every anxiety to testify the pleasure they felt at beholding their Liberator once more amongst them.—*El Constitucional de Bogota.*

Relics Extraordinary—A paragraph has lately appeared in the newspapers, stating that a package of a singular description has been just imported at the Custom house Dublin, from Leghorn, and consigned to the Rev. T. Murphy, of Kilkenny. It is entered on the books "one box of Martyrs, and contains, we understand from the best authority, among a variety of others, the following invaluable articles:—1st, one square rib of Jerome of Prague; 2d, one paring of St. Ignatius Loyola's toe nail; 3d, one tibia of John Huss; 4th, one shred of St. Bartholomew's skin; 5th, the hind hoof of the holy ass; 6th, the ears of the aforesaid, (greatly esteemed by amateur antiquarians); 7th, one brick of the house in which St. Peter's wife's mother lived; 8th, the upper lip of St Cicily, (this relic has been purchased by Mr. Thomas Moore; 9th, the staff which Jacob worshipped, (this is now in the possession of the *Edinburgh Observer*); 10th, one tooth of Methuselem, which the most eminent dentists declare must have been at one time affected with the toothache; 11th, one blanket of St. Genevieve's bed, (this has been purchased by the corporation of Edinburgh, as their own holy blanket is, in every sense of the world, too holey); 12th, one eyelash of St. Francis; 13th, a fin of one of the five thousand fishes converted by St. Anthony of Padua; 14th, the hide of one of the lions enclosed with Daniel in the den, (this is to be made into a saddle for the duke of Wellington.) If we hear any thing further of this interesting collection, we will be sure to let our readers know.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, August 8.

From the Boston Courier, August 5.

Mr. Jefferson.—Among some late English publications, received here a few days since, is a "Life and Correspondence of major Cartwright," in which we find the following letter from the late Mr. Jefferson. As every thing coming from the pen of that distinguished philosopher, states man and patriot, is now read with avidity, we have thought that this would be acceptable to our readers. It appears from the book, that major Cartwright had sent to Mr. Jefferson a copy of his "English Constitution," and that the letter here given was sent as an acknowledgement of the courtesy.

Monticello, Va. August 5.

"Dear and venerable Sir—I am much indebted for your kind letter of Feb. 29, and for your valuable volume on the English constitution.—I have read this with pleasure and much approbation; and I think it has deduced the constitution inherited by the English nation, from its rightful root, the Anglo Saxon. It is really wonderful that so many able men should have failed in their attempts to define it with correctness; no wonder then that Paine, who thought more than he read, should have credited the great authorities who have declared, that the Will of Parliament is the Constitution of England. So Marbois, before the French revolution, observed to me that the Almanae Royal was the Constitution of France. Your derivation of it from the Anglo Saxons, seems to be made on legitimate principles. Having driven out the former inhabitants of that part of the island called England, they became, as to you, Aborigines, and your lineal ancestors; they doubtless had a constitution, and although they have not left it in a written formula, to the precise text of which you may always appeal, yet they have left fragments of their history and laws, from which it may be inferred, with considerable certainty. Whatever their history and laws shew to have been practised with approbation, we may presume was permitted by their constitution; whatever was not so practised, was not permitted, and although this constitution was violated, and set at nought by Norman force, yet force cannot change right; a perpetual claim was kept up by the nation in their perpetual demand of the restoration of their Saxon laws, which shews they never were relinquished by the will of the nation. In the pullings and haulings for these antient rights, between the nation, and its kings of the races of Plantagenets, Tudors, and Stuarts, there was sometimes gain and sometimes loss, until the final reconquest of their rights from the

Stuarts, broke the thread of pretended inheritance, extinguished all regal usurpations, and the nation re entered into all its rights; and although in their bill of rights they specifically reclaim some only, yet the omission of others was no renunciation of the right to assume their exercise also, whenever occasions should occur. The new king received no rights or powers but these expressly granted to him. It has ever appeared to me, that the difference between the whig and the tory of England is, that the whig deduces his rights from the Anglo Saxon source, the tory from the Norman; and Hume, the great apostle of toryism says in so many words, (note on to chap. 42), that in the reigns of the Stuarts, it was the people who encroached upon the sovereign, not the sovereign who attempted, as is pretended, to usurp upon the people;' this supposes the Norman usurpations to the rights in his successors; and again, (c. 69) " the commons established a principle, which is noble in itself, and seems specious, but is believed by all history and experience *that the people are the origin of all JUST power!*" and where else will this degenerate son of science, this traitor to his fellow men, find the origin of JUST power if not in the majority of the Society? Will it be in the minority, or in an individual of that minority?

" Our revolution commenced on more favourable ground. It presented us an Album, on which we were free to write what we pleased; we had no occasion to search into musty records, to hunt up royal parchments, or to investigate the laws and institutions of a semi-barbarous ancestry. We appealed to those of nature and found them engraved in our hearts, yet we did not avail ourselves of all the advantages of our position. We had never been permitted to exercise self government; when forced to assume it, we were novices in its science; its principles and forms had entered little into our former education; we established however some, although not all its important principles. The constitution of most of our states assert, that all power is inherent in the people; that they may exercise it by themselves, in all cases to which they think themselves competent; (as in electing their functionaries, executive and legislative, and deciding by a jury of themselves both fact and law, in all judiciary cases in which any fact is involved;) or they may act by representatives freely and equally chosen; that is the right and duty to be at all times armed; that they are entitled to freedom of person, freedom of religion, freedom of property, and freedom of the press. In the structure of our legislatures, we think experience has proved the benefit of subjecting questions to two separate bodies of deliberants; but in constituting these natural right has been mistaken; some making one of these bodies and some both, the representatives of property instead of persons, whereas the double deliberation might be as well obtained without any violation of true principle, either by requiring a greater age in one of the bodies, or by electing a proper number of representatives of persons, dividing them by lot into two chambers and renewing the division at frequent intervals, in order to break up cabals.

" Virginia, of which I am myself a native and resident, was not only the first of the states, but I believe I may say, the first of the nations of the earth, which assembled its wise men peaceably together, to form a fundamental constitution, to commit it to writing, and place it among their archives, where every one should be free to appeal to its test. But this act was very imperfect; the other states, as they proceeded successively to the same work, made successive improvements; and several of them, still further corrected by experience, have by conventions, still further amended their first forms. My own state has gone on so far with its *premiere ebauche*, but it is now proposing to call a convention for amendment. Among other improvements, I hope they will adopt the sub divisions of our counties into wards; the former may be estimated at an average of twenty four miles square, the latter should be *six* miles square each, and would answer to the hundreds of your Saxon Alfred. In each of these might be 1 An elementary school; 2. A company of militia, with its officers; 3. A justice of the Peace and a constable; 4. Each ward should take care of their own poor; 5. Of their own roads; 6. Their own police; 7. Elect, within themselves one or more jurors to attend the courts of justice; 8 And here give in at their folk house their votes for all functionaries reserved to their election. Each ward would thus be a small republic within itself, and every man in the state would thus become an active member in the common government, transacting in person, a great portion of its rights and duties, subordinate indeed, but important, and entirely within his competence; the wit of man cannot devise a more solid basis for a free, durable and well administered republic.

" With respect to our state and federal governments, I do not think their relations correctly understood by foreigners. They generally suppose the former subordinate to the latter; but this is not the case, they are co-ordinate departments of one simple integral whole. To the state governments are reserved all legislation and administration in affairs which concern their own citizens only; and to the federal government is given whatever concerns foreigners, or the citizens of other states. These functions alone being federal, the one is the domestic, the other the *foreign* branch of the same government; neither having control over the other, but within its own department. There are one or two exceptions only to this partition of power but, you may ask, if the two departments should claim each the same subject of power, where is the common umpire to decide ultimately between them. In cases of little importance or urgency, the prudence of both parties will keep them aloof from the questionable ground; but if it can neither be avoided nor compromised, a convention of the states must be called, to ascribe the doubtful power to that department which they may think best. You will perceive by these details that we have not so far perfected our constitutions as to make them unchangeable: but still, in their present state, we consider them not otherwise changeable, than by the unmediate authority of the people, or a special election of representatives for that purpose expressly. They are till then the lex legum.

" But can they be made unchangeable? Can one generation bind another, and all others in succession for ever? I think not. The Creator hath made the earth for the living, not the dead. Rights and powers can only belong to persons, not to things; not to mere matter unendowed with will—the dead are not even things. Particles of matter which compose their bodies make part now of the bodies of other animals, vegetables, or minerals of a thousand forms. To what then are attached the rights and powers they held while in the form of man? A generation may bind itself as long as its majority continues in life. When that has disappeared, another majority is in place, holds all the rights and powers their predecessors once held and may change their laws and institutions to suit themselves. Nothing then is unchangeable but the inherent and unalienable rights of man.

" I was glad to find, in your book, a formal contradiction, at length of the Judiciary usurpation of legislative powers; for such the judges have usurped in their repeated decisions that Christianity is a part of the common law. The proof of the contrary which you have adduced is uncontrovertible, to wit, that the common law existed while the Anglo Saxons were yet Pagans; at a time when they had never yet heard the name of Christ pronounced, or knew that such a character had existed. But it may amuse you to shew when and by what means they stole this law in upon us. In a case of quare impedit, in the year book, 34 H 6 fol. 38 (1458) a question was made, how far the ecclesiastical law was to be respected in a common law court? And Priscot, c. 5, gives his opinion in these words—' A tiel lies que ils de saint eglise ont en *ancien scripture*, covient a nous a donner credence; car ceo common ley sur quels touts manners leis sont fondes; et auxy, sir, nous sumus obliges de conustre leur ley de saint eglise; et semblablement ils sont obliges de conustre notre ley; et, sir, si poit apperer a nous que l'evesque ad fait come un ordinary fera en tiel cas; adonq nous devons ceo adjuger bon, ou auterment nemy' &c. See S. C. Fitzh. Abr qe. imp. 89. Bro. Abr. qe. imp. 12 Finch in his first book, c. 3, is the first afterwards who quotes this case, and mistates it thus—' To such laws of Church as have warrant in *holy scripture*, our law given credence,' and cites Prisot, mistranslating, ' ancien scripture,' into ' holy scripture,' whereas Prisot palpably says, ' to such laws as those of holy church have in *antient writing*, it is proper for us to give credence; to wit, their ancient written laws. This was in 1613, a century and a half after the dictum of Prisot. Wingate, in 1658, erects this false translation into a maxim of the common law, copying the words of Finch, but citing Prisot. Wingate max 3. and Sheppard tit. 'Religion,' in 1675, copies the same mistranslation, quoting the Y. B. Finch and Wingate— Hale expresses it in these words, Christianity is parcel of the laws of England,' 1 Vent 293, 3 Keb 607, but quotes no authority. By these echoings and re echoings from one to another, it had become so established in 1728, that in the case of the King vs Woolston, 2 Str. 834 the court would not suffer it to be debated whether to write against Christianity was punishable in the temporal courts at common law? Wood, 409 ventures to vary the phrase, and says, 'that all blasphemy and profaneness are offenders by the common law,' and cites 2 Str.; then Blackstone, in 1763, IV. 59, repeats the words of Hale, that Christianity is part of the common law of England,' ' citing Ventris and Strange; and finally lord Mansfield, with a little qualification, in Evan's case in 1767 says, that the essential principles of revealed religion are parts of the common law,' thus engulphing Bible, Testament and all, into the common law, without citing any authority. And thus far we find this chain of authorities hanging link by link one upon another, all ultimately upon one and the same book, and that a mistranslation of the words 'ancien scripture' used by Prisot. Finch quotes Prisot; Wingate does the same, Sheppard quotes Prisot, Finch and Wingate; Hale cites nobody; the court, in Woolston's case, cites Hale; Wood cites Woolston's case; Blackstone quotes Woolston's case, and Hale; and lord Mansfield, like Hale, ventures it on his own authority. Here I might defy the best real lawyer to produce another scrip of authority for this *judiciary forgery*; and I might go on further to shew how some of the Anglo Saxon priests interpolated into the text of Alfred's laws, the 20th, 21st, 22d and 23d chapter of Exodus, and the 15th of the Acts of the Apostle, from the 23d to the 29th verses. But this would, lead my pen and your patience too far. What a conspiracy thus between Church and State!!! Sing Tantarara, Rogues all, Rogues all; sing Tantarara, Rogues all!

" I must still add to this long and rambling letter my acknowledgments for your good wishes to the University we are now establishing in this state. There are some novelties in it; of that of a professorship of the principles of government, you express your approbation.— They will be founded in the rights of man: that of agriculture I am sure you will approve; and that also of Anglo Saxon. As the histories and laws left us, in that type and dialect, must be the text books of the reading of the learners, they will imbibe with the language their free principles of government. The volumes you have been so kind as to send, shall be placed in the library of the University. Having at this time, in England, a person sent for the purpose of selecting some professors, a Mr Gilmer of my neighborhood. I cannot but recommend him to your patronage, counsel and guardianship, against imposition, misinformation, and the deceptions of partial and false recommendations, in the selection of characters; he is a gentleman of great worth and correctness, my particular friend, well educated in various branches of science, and worthy of entire confidence.

" Your age of eighty four, and mine of eighty one years, ensure us a speedy meeting. We may then commence at leisure, and more fully, on the good and evil, which in the course of our long lives, we have both witnessed; and in the mean time I pray you to accept assurances of my high veneration and esteem for your character.

" THOMAS JEFFERSON."

(To be continued)

August 12.

From Havana.—We have been favored with a letter from Havana, dated the 20th July, at which period the Havana was very healthy.— The Spanish squadron consisting of the Guerrere, 80. com Laborde; Iberia, 60; Lealtad 60; Perla 44; Sabina, 44; Arethusa, 40; with several smaller vessels of war, were lying in the Havana. A King's messenger had arrived from Madrid via *Bordeaux*, with despatches; their contents had not transpired, but it is supposed he is the forerunner of an expedition with more troops.

The island was perfectly quiet, and markets were improving.—*Balt. Amer.*

August 21.

From the Baltimore Federal Gaz. of Aug. 17.

Hayti.—The payment of the sums due to France, for the acknowlegement of Haytien independence, causes very considerable difficulties to Gen. Boyer.—An attempt was made a short time since to obtain something from the mines, and great expectations formed that the result would relieve the government from the necessity of resorting to taxation, but, after exploring them no traces of either gold or silver could be discovered, and the project was abandoned. Immediate recourse must now be had to direct taxation for which the people are by no means prepared, and in many instances they are ready to dispute the power of the government to compel its payment. The result of this disagreement between the parties, it is feared will be rebellion or revolution, either of which is much to be deprecated in the present situation of the island.

The British consul general it is expected will shortly return to his country, as he is unable to do any thing in furtherance of the views of his government with the president of Hayti, and the circumstance of his having been gazetted as a colored man did him much injury in the estimation of the Haytiens, although it was thought to be a master stroke of policy by Englishmen, who seem to have forgotten the fact that the people of the Island are as tenacious about color as those of any part of the world. A report was currently circulated in Port au Prince on the 23d of July that the consul had handed in his ultimatum, and fixed on a time for his departure, unless his proposals should be acceded to, and it is the general impression that he would have permission to depart at the most convenient opportunity, the government having no further claims on his attentions. Speaking upon this subject, one of our intelligent correspondents, residing in the island remarks:

" The sanguine expectations of the Englishmen here as to what Mr. M Kenzie, the British consul, was to accomplish, and the probable failure of his success in any one point, are striking instances of gullibility of John Bull. Mr. M'K confesses the gull, and acknowledges himself to have been fairly duped, at the same time he expresses his admiration of the correct information respecting these people as displayed in the Panama Message."

Respecting the unpleasant situation in which the president of the Republic finds himself placed, our correspondent writes to this effect:—

" We have a report that the President is either going to resign by request, or from the embarrassed situation of the country, rendering his post no longer tenable. Other causes than his mal administration have conduced to bring about the distresses under which the people labor, and which were out of his power to guard against, had he been wiser than he is, still these people " do not look into the hidden mysteries of things." and are apt to condemn where they should approve

Another letter from Port au prince dated the 16th of July, received at this office says: This place has become very sickly—on Friday last we buried young Mr. Greer, son of George Greer, merchant of your city; he was sick but a very few days—A Mr. Clough who arrived here about six months since from England, as a merchant, was buried this afternoon—he has left a wife in a most distressed situation—Several of my acquaintances are now sick."